Протокол
№

гр. София, 07.03.2013 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **Първо отделение 5 състав,**
в публично заседание на 07.03.2013 г. в следния състав:
АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Владимир Николов

при участието на секретаря Мая Георгиева, като разгледа дело номер **281** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

На именното повикване в 9.33 часа /при спазване на процедурата по чл. 142, ал. 1 ГПК във вр. с чл. 144 АПК/ се явиха:

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ А. В. К. – редовно уведомен за днешното съдебно заседание, представлява се от адв. Т. с представено пълномощно по делото.
ОТВЕТНИКЪТ КОМИСИЯ ЗА РАЗКРИВАНЕ НА ДОКУМЕНТИТЕ И ЗА ОБЯВЯВАНЕ НА ПРИНАДЛЕЖНОСТ НА БЪЛГАРСКИ ГРАЖДАНИ КЪМ ДЪРЖАВНА СИГУРНОСТ И РАЗУЗНАВАТЕЛНИТЕ СЛУЖБИ НА БЪЛГАРСКАТА Н. АРМИЯ - редовно уведомен за днешното съдебно заседание, представлява се от юрк. Т. с пълномощно по делото от днес.
СГП – редовно призована, не изпраща представител.
СТРАНИТЕ / поотделно/ - Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ намира, че не са налице процесуални пречки за даване ход на делото в днешното съдебно заседание и

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО.
СЪДЪТ ДОКЛАДВА жалбата и административната преписка.
СЪДЪТ ДОКЛАДВА молба от адв. Т., постъпила на 23.01.2013 г. с искане за допускане на свидетел при довеждане и определение на съда от 24.01.2013 г., с което този свидетел е допуснат.
АДВ. Т. – Поддържам жалбата. Да се приеме административната преписка. Оспорвам верността на отразеното в документите по преписката. В тази връзка държим да

разпитате допуснатия ни свидетел, който в момента се намира извън залата. Други доказателствени искания към настоящия момент нямам.
ЮРК. Т. – Оспорвам жалбата. Моля да приемете документите представени с административната преписка. Не възразявам да бъде разпитан допуснатия свидетел. Нямам други доказателствени искания.
СЪДЪТ въведе в залата допуснатия свидетел.
СНЕМА самоличността му:
Ц. И. И. – 59 г., неосъждан, български гражданин, без дела и родство със страните, предупреден за наказателната отговорност по чл. 290, ал. 1 от НК, обеща да каже истината.
СВИД. И. – В момента съм пенсионер от 2009 г. Работил съм като охранител и други неща. Трудно ми е да си спомня за това лице, вероятно съм имал някакви контакти с него. Бил съм оперативен работник до м. април 1995 г. Работех в Регионална дирекция на вътрешните работи [населено място]. Работех по редица направления. Като част от задълженията ми влизаше и вербуването на сътрудници към Държавна сигурност. Изпълнявали сме си задачите. След като адвокатът на жалбоподателя ме откри, потърсих в Интернет информация и разбрах какво съм правил.
СЪДЪТ предяви на свидетеля картон образец 4 на името А. В. К. и свидетелят заяви, че подписът под името на оперативен работник Ц. И. вероятно е неговия.
СВИДЕТЕЛЯТ – Не е извършвана вербовка на въпросното лице. Със самото лице не са провеждани никакви мероприятия професионално, които са свързани с оперативно-агентурната ми работа. Годините, в които започнах работа бяха доста бурни и ми беше възложено да наблюдавам дейността на студентите в [населено място] и най-вече чуждестранните студенти, които пребиваваха на територията на [населено място]. Разрешението им за временно пребиваване минаваше през мен за съгласуване. За да получавам тази информация трябваше да има лица, с които да контактувам. Момчето А. К. го познавам само защото беше председател на домсъвета. Мен ме ръководеше прекия ми ръководител. По отношение на чуждестранните граждани беше задължително присъствието на прекия ми началник. Налагаше се да ползваме голяма конспиративност. За да предпазим чуждите граждани, които се съгласяваха да ни сътрудничат, се налагаше да използваме фиктивно български граждани. Привидно ги ползвахме за прикриване на истинския сътрудник по това време. Съставяхме картон на някое лице, вместо на действителния ни сътрудник. Това не беше практика, но в конкретния случай се случи така. Това беше под давление на моя пряк ръководител. Не съм вербувал жалбоподателят К..
АДВ. Т. – Нямам въпроси към свидетеля.
На въпрос на юрк. Т..
СВИДЕТЕЛЯТ – От м. септември 1983 г. до 01.04.1995 г. съм работил в Регионална дирекция на вътрешните работи – [населено място]. Моите задължения бяха регламентирани в инструкциите за работа със секретния апарат. Имаше инструкции за нашата работа. Не беше често срещана практика да съставяме фиктивни картони, но съм го приел за практика след като моя пряк ръководител ми нареждаше така. Написах го на пишеща машина картон образец 4. Подписът е мой и написаното на пишеща машина вероятно аз съм го писал. Ръкописните надписи не са с мой почерк и вероятно някой друг го е писал, не съм аз. Имаше секретна секция в регионалната дирекция, където се съхраняваха тези картони.
ЮРК. Т. – Нямам други въпроси.

СЪДЪТ освободи свидетеля от залата.
АДВ. Т. – Не поддържам искането си в жалбата да бъде задължен ответника да представи инструкциите, по които са работили оперативните работници.
СТРАНИТЕ /поотделно/ – Нямам други искания.
По доказателствата
СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА представените с жалбата и с административната преписка писмени доказателства.
С оглед липсата на доказателствени искания съдът намира делото за изяснено от фактическа страна и

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО ПО СЪЩЕСТВО
АДВ. Т. – Считам, че посоченото решение е незаконосъобразно. Това е един неверен документ, който не отразява фактическата обстановка към онзи момент. Не може да има законосъобразно решение при това положение. Има съществени нарушения на административно-производствените правила. Подзащитният ми не е бил уведомен за започване на производството. Има противоречие с материалноправните разпоредби на закона. Би трябвало да се установи действителната принадлежност. Нарушени са текстове от Конституцията като чл. 29, 32 и др. Моля да ми бъде дадена възможност за писмена защита.
ЮРК. Т. – Моля да оставите жалбата без уважение като неоснователна. Поддържам изложеното от Комисията в отговора и по жалбата. Считам, че решението е законосъобразно, няма нарушение на действащите материалноправни разпоредби, тъй като законодателят е преценил, че съобразно закона принадлежност към органите на бившата държавна сигурност следва да се установява при регистрирана принадлежност на лицето, каквато при конкретния случай безспорно е налице. Моля да не кредитирате свидетелските показания относно документа, тъй като представлява официален документ по смисъла на ГПК. Обстоятелството, че е изготвен от оперативния работник към онзи момент, беше потвърдено от свидетеля. Той потвърди, че е изготвил картона и вероятно същият е писан от него. Комисията не разполага с правомощия да преценява реда и условията, при които са писани документите, нито да изследва реалните контакти на лицето с оперативните работници. Относно обстоятелството, че жалбоподателят не е уведомен за производството, считам същото за неоснователно, тъй като се касае за специално производство и практиката по отношение това производство и дали комисията е задължена да уведомява лицата или не, съдебната практика е непротиворечива. Моля при постановяване на решението да имате предвид решение 4 на Конституционния съд на Република България, чл. 25, т.3 от специалния закон, която е приложима и за жалбоподателя.

СЪДЪТ ОБЯВИ, ЧЕ ЩЕ СЕ ПРОИЗНЕСЕ С РЕШЕНИЕ В СРОК.
ДАВА НА ЖАЛБОПОДАТЕЛЯ 7- дневен срок за писмена защита.

Протоколът изготвен в съдебно заседание, което приключи в 10.00 часа.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ:

СЕКРЕТАР: